

РЕШЕНИЕ

№ 951

гр. София, 14.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 30.09.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **3421** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) във връзка с чл.145–178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на С. Ш. А. А. А., гражданин на Е., срещу Решение № 1556 от 12.03..2019г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ), с което на основание чл.75, ал.1, т.2, вр. с чл.8 и чл.75, ал.1, т.4, вр. с чл.9 от ЗУБ му е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.
В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно. Налице било нарушение на административнопроизводствените правила. Административният орган (АО) игнорирал изложените от кандидата факти за причините да напусне страната си. АО неправилно тълкувал и прилагал нормата на чл.9 от ЗУБ, кандидатът не бил длъжен да доказва, че е индивидуално застрашен поради фактори, свързани с личността му. При субсидиарната закрила не било необходимо конфликтът да бъде квалифициран като въоръжен по смисъла на международното право, досатъчно било съществуването на ситуация, при която се сблъскват въоръжени груп, без значение равнището на организираност на групите или продължителността на сблъсъците.
Молителят не се явява пред съда. Пълномощникът му, адв. И., добавя и довода, че дори в бежанската история да имало противоречия, то същите не трябвало да се тълкуват във вреда на кандидата. АО е следвало да ги изясни в рамките административното производство. Твърдените от молителя факти и обстоятелства се потвърждавали от справката. Кандидатът повече от веднъж бил арестуван и бит. Моли съда да върне преписката с оглед новата информация по справката.

Ответникът по жалбата - Председателя на ДАБ, чрез юрисконсулт И., моли съда да отхвърли жалбата. Правилно АО бил приел, че лицето е икономически мигрант. Дори да имало преследване, то е било еднократен акт, без повтаряемост. Софийска градска не изпраща представител.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна и правна страна следното:

От фактическа страна:

Административното производство е започнало с молба на кандидата (л.69) от 26.11.2018г. до ДАБ. На същата дата са съставени регистрационен лист (л.66) и Евродак дактилоскопна карта (л.63). Същия ден молителят е запознат чрез писмени указания, с участието на преводач от посочен от него език, за реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще бъде следвана, за правата и задълженията си в производството, както и за организации, предоставящи правна и социална помощ на чужденци (л.64 и сл).

В регистрационния лист молителят е записан като С. Ш. А. А. А., от мъжки пол, гражданин на Е., [дата на раждане] в [населено място], окр.Д. (в справката за страната - Д.), по етническа принадлежност арабин, по религия мюсюлманин, със средно специално образование, неженен, по професия земеделец, владеещ арабски език, притежаващ национален египетски паспорт (приложен, л.54).

След надлежна покана (л.61), на 03.12.2018г., с кандидата е проведено интервю (л.35 и сл.). На него той е потвърдил данни от регистрационния лист. Уточнява, че е мюсюлманин без разлика сунит или шиит. Няма проблем с религията или произхода си. Не е членувал в политическа партия или организация. Веднъж, през февруари 2018г. - не може да си спомни точна дата, без никаква причина бил арестуван с група младежи, с които просто си седели и си приказвали. Арестът продължил четири дни. На следващ въпрос уточнява задържането – от 16-ти до 20-ти февруари. Не му дали никакво обяснение за причините да го арестуват. После го пуснали. Друг път не бил арестуван. Не бил съден и осъждан. Много пъти, „на всеки два дни“ го задържали в полицейска кола „за по два часа“ и след това го пускали. Три пъти го карали и до полицейски участък, но не го задържали. След това заминал за К.. Там обаче бил принуждаван да работи по 15-16ч. на ден без заплащане. Тогава получил покана от съпругата на брат си да дойде в България. Уточнява, че задържанятията в Е. били повече от 30 пъти, четири от тях – в ареста. Веднъж бил в ареста ден и половина – през 2017г., през лятото, не помни кога по-точно. Това станало в [населено място]. При задържанятията не го обвинявали в нищо. Арестите не се регистрирали и затова не можел да представи никакъв документ. По време на престоя си в ареста през февруари 2018г. полицаите го били – с ръце и пръчка, всеки ден, различни полицаи, без да му казват и дума. Друг път не му било оказвано насилие, „само този път“. Не мислил да се премести в друга част на страната, кял да се чувства по същия начин, затова предпочел чужбина. Ако се върнел в Е., смята, че ще попадне при същите условия. В Е. имал родители, брат и три сестри.

На 15.02.2019г. с кандидата е проведено второ интервю. Заявява, че често се чува с родителите си, тъй като не били добре здравословно. Баща му (преди, вече не работел, бил пенсионер) и брат му били земеделци. Брат му не бил доволен, не живеели добре с това, което изкарвал, „издръжката на живота им е трудна“. Това, че бил в затвора и трудното преживяване го накарали да напусне страната си. Бил

задържан два пъти – веднъж през февруари 2018г. и веднъж през юли 2018г. за два дни. Задържането ставало в центъра на [населено място]. Не му повдигали обвинение, не го разпитвали, не се провеждало разследване. Баща му идвал с адвокат и тогава го пускали. От началото на 2017г. започнали да го спират полицаите, за първи път го арестували през февруари 2018г. Тогава го били с голи ръци и с палка. Като друга причина да напусне страната си сочи „липсата на работа и трудния живот по причина на липсата на възможност да се намери работа.“

Към административната преписка е приложена справка на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ относно ситуацията в Е., актуална към февруари 2019г. (л.14 и сл). Според нея провешите се президентски избори са били не особено свободни и честни, имало е заглушаване на критики на правителството чрез арести на журналисти и блогъри, ограничаване свободата на словото и достъпа до информация. Сочил присъствие на Ислямска държава в провинция С.. В страната действала организацията „Мюсюлмански баща“, обявена от държавата за терористична. Според Н. R. W. критики на правителството попадали в затвора или изчезвали безследно, според организацията – около 60000 души, но това се оспорвало от правителството. Удължено било извънредното положение заради сигурността. Жестоко се преследвали и наказвали участващите в търговията с наркотици. Според А. I. в страната имало катастрофален спад на права и свободите (без да се сочат конкретни примери, сфери или обобщени данни). Справката съдържа и информация за мястото, откъде е кандидатът – окр.Д., района на [населено място]. Цитират се 54 терористични атаки срещу полицейски войски и сгради. Загинали били 42 полицаи и 15 цивилни, 349 души били ранени.

Като е обсъдил тези факти и обстоятелства, АО е постановил оспореното решение (л.7-10). Приел е, че не са налице условията за предоставяне на закрила, а лицето е икономически мигрант.

Справка за ситуацията в страната е представена и пред съда (л.82 и сл.), актуална към август 2019г. Новото в нея е оттеглянето на президента С.. Твърдят се ограничения на правителството за асоцииране, събрание и широко участие в политическия процес; произволни убийства от правителството и от терористични групи, изчезвания, изтезания, произволни задържания, политически затворници, ограничения на печата; вендети – остатъци от племенни традиции. Във връзка със спазването на човешките права се дават данни за 1000 политически затворници, арести на протестиращи, ограничаване на адвокатската защита. Полицейските умения били слаби, нарице била безнаказаност на престъпността.

Защитата на жалбоподателя е представила извадки (л.90-93) от общодостъпни източници, касаещи събитие от септември 2019г. - арести на демонстранти, журналисти и политически активисти.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Решението е връчено на 20.03.2019г. Жалбата е подадена на 23.03.2019г., тоест в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от активно легитимирано лице, имащо право и интерес от обжалването. Поради това същата е процесуално допустима и съдът следва да я разгледа по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по смисъла на чл.75, ал.1 от ЗУБ, вр. с чл.48, ал.1, т.1, предл.2 от ЗУБ - Председател на ДАБ. Спазена е

предвидената в закона писмена форма, решението съдържа всички изискуеми реквизити.

Кандидатът за закрила е бил уведомен още при подаване на молбата за правата си в производството, била му е разяснена процедурата, по която се подават и разглеждат молбите за закрила, били са му посочени и организациите, от които може да потърси съдействие. Интервютата са проведени с преводач на разбираем от него език. Решението също е връчено с преводач. Чрез актуална справка са събрани сведения за страната на произход. Обратно за изложеното в жалбата, в решението са обсъдени всички изложени от молителя факти и обстоятелства (най-вече на стр.1 и стр.3 от него), обсъдена е обстановката в страната (стр.3-4).

Съдът намира, че обжалваното решение е издадено в съответствие с материалния закон и с целта на закона.

Съображенията за това на съда са следните:

Съгласно чл.8, ал.1 от ЗУБ, Република България предоставя статут на бежанец на чужденец, който изпитва основателен страх от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. За това какво представлява “преследване” по смисъла на закона е дадено определение в нормата на чл.8,ал.4 и ал.5 на ЗУБ, а именно - нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторемост, като действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, законови, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация. Необходимо е преследването да е характерно не поначало за съответната страна, а да е било насочено към конкретното лице, търсещото закрила. Затова и твърденията на търсещото закрила лице, т.нар. бежанската история“, следва да се преценяват конкретно и индивидуално.

Съдът намира, че в дадения случай, представената от кандидата за закрила бежанска история, не съдържа такива конкретни обстоятелства, които да могат да попаднат в обхвата на понятието „преследване“ по смисъл на чл.81 от ЗУБ по някоя от причините, посочени в чл.8, ал.1 от ЗУБ, както и че представената бежанска история е недостоверна и противоречива, както последното е било установено и от АО. Кандидатът е заявил, че не е имал проблеми заради религията или произхода си. Не е бил съден и осъждан. Не е бил политически активен. В твърденията от него за извършени арести се откриват много неточности и противоречия. В началото на първото интервю заявява, че е бил арестуван веднъж, малко по-долу – два пъти. Не може да си спомни датите на първия арест („средата на февруари“), по късно посочва конкретни дати – 16ти – 20-ти. На първото интервю говори за арест през лятото на 2017г., но не може да си спомни месеца, на второто си спомня месеца – юли, но променя годината на 2018г. На едното интервю заявява, че полицаите го били с пръчка, на другото - с палка. На първото интервю заявява, че единият арест станал в [населено място], а на второто – че и двата ареста станали в [населено място]. На едното интервю заявява, че при арестите полицаите след време просто го пускали, а на другото – че това ставало след като баща му идвал с адвокат. Недостоверно звучи историята и поради това, че лицето не посочва никаква, дори формална причина за

арестите. Единият път това станало докато си говорил с други младежи, другият път – просто го спрели. В страната, съдейки от справките, се извършват съмнителни арести, но по време на протести и демонстрации, на политически активни лица, журналисти, какъвто случаят не е. Дори обаче всички посочени по-горе неточности в отговорите на кандидата да се дължат забравяне, макар изминалото време да не е много - година и половина към второто интервю, и бежанската история да е изцяло вярна, то сравнително краткият арест или арестите, ако са били два, не могат да се определят като преследване по някоя от посочените по-горе причини по чл.8 от ЗУБ, нито са достатъчно тежки или повтаряеми по смисъла на закона. Незаконни арести се случват и в правови държави. Няма и данни лицето да е подало оплакване, или да е търсило отговорност от полицията. Основателно съмнение в достоверността на бежанската история внася и заявките от молителя икономически причини – материалните трудности на баща му и на брат му, неговите лични - „липсата на работа“ ... „трудния живот ... поради липсата на възможност да се намери работа. Това обяснява и напускането му в посока К..

С оглед на изложеното по-горе съдът счита, че представените от молителя факти и обстоятелства не представляват основание за предоставяне на бежански статут по чл.8 от ЗУБ.

Съдът намира също така, че правилно АО е приел в оспореното решение, че за кандидата липсват предпоставки за предоставянето и на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ.

В изложената бежанска история не се откриват факти и обстоятелства, които да попадат в някоя хипотезите на чл.9, ал.1 от ЗУБ.

Кандидатът не твърди в държавата си на произход да е бил изложен на реална опасност от тежки посегателства – смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи върху живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случаи на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Наистина и двете справки за Е., както и доказателствата, представени от пълномощника на жалбоподателя, не представят страната в положителна светлина. Но от изложеното от кандидата не може да се направи извод, че е конкретно и лично застрашен. Той не попада сред категориите лица, които според тези доказателства са застрашени - журналисти, блогъри, противници на правителството, членове на „Мюсюлмански братя“, наркотърговци, лица застрашени от вендети. Няма данни да е участвал в протест или демонстрация. Не е бил жертва на престъпност, не му е била ограничаване адвокатска защита. Посочените жертви на терористични атентати са основно полицаи, а посоченото число от 15 цивилни жертви не сочи на достигната много висока степен на опасност за мирното население. От данните по справките става ясно, че в страната не е налице и безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт по смисъла чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ. Лицето не е предприело и действия за вътрешно преселване в страната.

Съдът намира искането на пълномощника за връщането на преписката на АО поради наличието на нови данни от втората справка за страната за неоснователни. Данните не се различават съществено от тези по първата справка и не обосновават съществена промяна на обстоятелствата, която да не е взета предвид от АО.

С оглед изложеното по-горе, правилно е обжалваното решение и в частта на отказа от предоставяне на хуманитарен статут поради липсата на предпоставките на всяка от

хипотезите на чл.9, ал., т.1, т.2 и т.3 от ЗУБ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. посл. от АПК, Административен съд София град, I отделение, 6-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на С. Ш. А. А. А., гражданин на Е., срещу Решение № 1556 от 12.03.2019г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл.75, ал.1, т.2, вр. с чл.8 и чл.75, ал.1, т.4, вр. с чл.9 от ЗУБ му е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: